Abp Marek Jędraszewski
metropolita krakowski, wielki kanclerz UPJPII

Wstęp

Podczas Mszy św. inaugurującej pontyfikat Jana Pawła II, 22 X 1978 roku, usłyszeliśmy słowa, które stały się często przywoływanym programem jego posługi Piotrowej: „Dla Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju! Nie bójcie się! Chrystus wie, co nosi w swoim wnętrzu człowiek. On jeden to wie!”. To papieskie wezwanie z placu św. Piotra sprzed czterdziestu lat znaczyło, że mamy otworzyć się na wolność i na prawdę. Ma się to dokonać najpierw w wymiarze antropologicznym, który nakreślił kardynał Karol Wojtyła w książce *Osoba i czyn*, opublikowanej w 1969 roku. Znaczna część tego dzieła poświęcona jest problematyce ludzkiej wolności. Wolność ta nie ma charakteru absolutnego, ale przyjmuje kształt autentyczności tylko wtedy, kiedy podporządkowuje się prawdzie o wartościach, o których mówi człowiekowi jego właściwie ukształtowane sumienie. Podejmując wolne decyzje zgodnie z prawdą, o której mówi sumienie, człowiek jako osoba spełnia się poprzez czyn⁴¹. W papieskim wezwaniu z 1978 roku zawarte było też wezwanie do otwarcia się człowieka na prawdę i wolność w sensie najbardziej głębokim: na Chrystusa, który jest osobową Prawdą i który będąc Drogą prowadzącą do Życia, prowadzi nas do życia przepełnionego autentyczną wolnością. W związku z tym pragnę przywołać dobrze nam znane słowa św. Pawła z Listu do Galatów: „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” (Ga 5, 1), a następnie pierwsze fragmenty encykliki *Veritatis splendor* Jana Pawła II z 1993 roku: „Powołani do zbawienia poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa, «światłość prawdziwą, która oświeca każdego człowieka» (J 1, 9), ludzie stają się «światłością

⁴¹ Por. K. Wojtyła, *Osoba i czyn oraz inne studia antropologiczne*, red. T. Styczeń, W. Chudy, J. W. Gałkowski, A. Rodziński, A. Szostek, Lublin 1994, s. 197–211.

w Panu» i «dziećmi światłości» (por. Ef 5, 8) i uświęcają się przez «posłuszeństwo prawdzie» (por. 1 P 1, 22). Światłość Bożego oblicza jaśnieje pełnią swego piękna w obliczu Jezusa Chrystusa, w tym «obrazie Boga niewidzialnego» (por. Kol 1, 15) i «odblasku Jego chwały» (por. Hbr 1, 3), «pełnym łaski i prawdy» (por. J 1, 14): On jest «drogą i prawdą i życiem» (J 14, 6). Dlatego ostatecznej odpowiedzi na każde pytanie człowieka, zwłaszcza na jego pytania religijne i moralne, udziela jedynie Jezus Chrystus. Więcej: sam Jezus Chrystus jest odpowiedzią, jak przypomina Sobór Watykański II: «*Tajemnica człowieka wyjaśnia się naprawdę dopiero w tajemnicy Słowa Wcielonego*. Albowiem Adam, pierwszy człowiek, był figurą przyszłego, mianowicie Chrystusa Pana. Chrystus, nowy Adam, już w samym objawieniu tajemnicy Ojca i Jego miłości objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie»⁴².

Pragnę wyrazić naszą radość, że w związku z obchodami 40-lecia wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową ma miejsce ta konferencja, trzecia z kolei, właśnie tutaj, w auli Collegium Novum, za co pragnę wyrazić wdzięczność JM Rektorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego panu prof. Wojciechowi Nowakowi.

Pragnę przywitać Czcigodnych i Szanownych gości, przybyłych z dalekich krajów: z Watykanu, Italii, Stanów Zjednoczonych, a także z Polski. Najpierw witam bardzo serdecznie ks. kard. Stanisława Dziwisza, wiernego świadka jednego z najdłuższych pontyfikatów w dziejach Kościoła; witam równie serdecznie ks. kardynała Stanisława Ryłko, archiprezbitera bazyliki Matki Bożej Większej w Rzymie, raz jeszcze dziękując mu za gościnę, jakieś tydzień temu udzielił pielgrzymce archidiecezji krakowskiej, która mogła modlić się w bazylice Matki Bożej – pierwszym kościele zachodnim poświęconym Matce Bożej. Witam bardzo serdecznie JE kardynała Angelo Bagnasco, arcybiskupa Genui i Przewodniczącego Rady Konferencji Episkopatu Europy. Witam i pozdrawiam JE ks. abp. Salvatore Pennacchio, Nuncjusza Apostolskiego w Polsce. Witam serdecznie pana prof. Karola Andersona, Najwyższego Rycerza Zakonu Rycerzy Kolumba. Witam pana prof. dr. hab. Wojciecha Nowaka, Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Witam również o. dr. Krzysztofa Wieliczko, paulina, który pracuje w Fundacji Jana Pawła II w Watykanie. Jest mi niezmiernie miło powitać ks. prof. dr. hab. Wojciecha Zyza, Rektora UPJPII w Krakowie wraz z prorektorami tegoż Uniwersytetu – ks. prof. Józefem Stalą, ks. prof. Antonim Świerczkiem, ks. prof. Robertem Tyrałą. Witam pana Prezydenta Królewskiego Miasta Krakowa – prof. Jacka

42

 Jan Paweł II, Encyklika *Veritatis Splendor*, Watykan 1993, nr 1–2.

Majchrowskiego. Witam pana Jacka Krupe, Marszałka Województwa Małopolskiego, a także panią mgr Agatę Szutę, dyrektor Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie.

Witam wszystkich zebranych i z całego serca życzę owocnych obrad, które jeszcze bardziej przybliżą postać naszego wielkiego Rodaka, zapowiedzianego przez Juliusza Słowackiego Papieża Słowianina, a przede wszystkim Kogoś, kto wyszedł stąd jako arcybiskup metropolita i kardynał krakowski, związany ze stolicą św. Stanisława Biskupa, aby na mocy wyniku konklawe z października 1978 roku zasiąść na Stolicy Piotrowej w Watykanie. Szczęść Boże!

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie